

ECHO DUSZY

www.kabbalahgroup.pl.

I BĘDZIE ŚWIATŁO LUNY JAK ŚWIATŁO SŁOŃCA

CIEŃ WE MNIE

Człowiek szuka w zewnętrznym świecie różnego rodzaju wsparcia i odpowiedzi na pytanie: czym jest to, co czuję? Nie znajdując w zewnętrznym, zanurza się w sobie, prowadząc dylematy oraz wojny wewnątrz swoich odczuć i odnajduje, że jest tu głęboko schowana pod chaosem różnych uczuć, przeżyć i doświadczeń, błogość i miłość. Jest przekonany, że znajduje się tu miłość.

Wówczas, zwracając się do mędrców i do tych, którzy przeszli chociażby część drogi i pozostawili ślady, człowiek zaczyna dowiadywać się, że jego dusza z tego małego odczucia, z tej kropki – może wyrosnąć i dać mu błogość w jego wnętrzu, na zewnątrz rozprzestrzeniając się we wszystkie strony - od początku do końca. A koniec jest niewidzialny i nieosiągalny. Jego cel i wartości zaczynają zmieniać się globalnie. Wszystko, co by człowiek nie robił, zaczyna czynić ze względu na tą małą kropkę świętości. Rozpoczyna się jego duchowa praca, czyli praca ze względu na coś wielkiego, nie mieszczącego się w rozumie i nie mieszczącego się w umyśle – praca ze względu na Stwórcę.

Ze względu na Stwórcę nie dlatego, że On może coś dać bądź wziąć, a ze względu na Stwórcę dlatego, że On znajduje się jako część mnie, jak Święta Iskra, jak delikatny cień we mnie. I żeby połączyć się z Nim w tej cudownej, wielkiej miłości i odczuciu, człowiek robi wysiłki i starania, mające doprowadzić go do kolejnego etapu, przy którym będzie w stanie przyjąć całą błogość Niebios bez żadnego zahamowania, kiedy będzie nazywać się dorosłym, czyli będzie istnieć nie tylko w tym ograniczonym ciele, lecz i w duchowej formie.

Mędrcy wskazują bardzo dużo w duchowej pracy. Sugerują te lub inne stany. Lecz powinniśmy pamiętać, że bez względu na to, jakie są ich sugestie, główna praca odbywa się nie w słowach mędrców, a w naszym sercu, w od-

czuciach i w miłości do bliźnich, i przede wszystkim w miłości do Stwórcy. Główny cel pracy polega na umiejętności zrównoważenia. Idąc drogą miłosierdzia człowiek równoważy wszystkie stany. Trzymając się za wyższy poziom, nie używa swoich życzeń. To daje możliwość przekroczenia poziomu, czyli przejścia z poziomu na poziom, z etapu na etap. Do tego wszystkiego potrzebne są narzędzia: pokora, wiara, modlitwa.

SŁOWNIK DUCHOWYCH POJĘĆ

Pewność - jest to odzienie dla światła, które nazywa się „życie”. Dlatego miara życia człowieka mierzona jest miarą odczucia pewności, miarą światła, które świeci w życzeniach przez niego objawianych. I dlatego mierzone jego życie tą miarą, w jakiej otwiera się w nim pewność. Ponieważ pewność, którą posiada - określa miarę życia w nim.

Badania nad duszą. Świat staje się tobą

Kiedy ty odmienisz siebie, to świat, w którym żyjesz, również ulega odmianie. Dlatego dla poznania nowego, powinieneś odejść od starych dogmatów i nauk, które będą ci przeszkadzać, rzucając stare spojrzenie na świat. Lecz zanim cokolwiek zaczniesz robić ze swoją świadomością, postanów sobie, że dopóki nie poznasz nowego schematu pracy, nie będziesz łączyć starej idei i nowych odczuć. Poszukiwanie jest indywidualnym przeżyciem, a nie udoskonalaniem innych. Jest to dojście wyłącznie do swojej własnej doskonałości.

Wskazówki praktyczne zadanie duchowe

Obserwacja własnego umysłu:

- a) patrz wewnątrz na stan twego umysłu przed tym, jak wyniknie jakakolwiek myśl, jeżeli myśl pojawi się, natychmiast odrzuć ją;
- b) obserwuj umysł ciągle, pamiętaj to odczucie w codziennych pracach, medytuj możliwie często;
- c) kiedy jesteś zajęty aktywną pracą, wyhamuj na chwilę i spójrz na swój umysł.

Żeby przekroczyć poziom, nie potrzebna człowiekowi książka i wiedza. To są instrumenty służące do czegoś innego, a przekroczenie następuje właśnie za pomocą tych wyżej nazwanych. To jest sedno i cel tej wykonywanej pracy (jakaś część). Wszystko, co zdarza się wewnątrz nas (choć widziemy przyczynę-skutkowość) jest w obecności Stwórcy wiadome, każdy krok jest wiadomy, czyli zaplanowany dla duszy, którą ona wypełnia. Wszystko jest przewidziane i wszystko jest na błogość Niebios, i połączenia duszy z tą błogością.

CO TO JEST DUSZA?

Dusza jest częścią Stwórcy, ona może przybrać osobowość człowieka, albo inaczej - on swoją osobowością, czyli zwierzęcą duszą, może się złączyć ze swoją wyższą częścią, czyli częścią Stwórcy na zasadzie podobieństwa właściwości. Podobieństwo oznacza tu zbliżenie się człowieka do duchowego stanu, ponieważ on, tak jak Bóg, emanuje z siebie, z duszy, w nieskończoność. Człowiek potęgą swojej duszy, przez swoją emanację może dopasować się do Niego.